

به مردمیه بیز جه نای کال مسعود

— لارمیه شورشگران

توضیحات :

منشائنه به نویسردی پیشوم بدجه ناینات له ۹/۱۹ که دهست کاله دکمال خیاط
نامه درم، ده مسعود له می نویسراده ای کهینه شتله چیه بعدجه ناینات منسجم :
کمال نجیب بابان که هاشمه خاکره گوئی : ده مسعود نییه سراوه کلای میره بدینه
چونکه جه نای بملوحت طعن من نای ردو به تاییه نی بونه دهون بن زبانی مصوبه کاله
ده ۷ درم ده باره ای لـ هاشمه حکوم تیکان عراقی دامن زرا لـ کوردستان.
وچ که لیم پرسیه نای جه نایه لاهی بـ بوساد است، گوئی : ناینای ناییکی مشغله
نه هم نای بـ از اینه ده بـ مسادات.

وـ ده بـ مسادره برـ نایه خود گوئی : پیمـ درـ اعـ رهـ نـهـ دـهـ زـهـ زـینـ هـرـ کـیـ،
چونـهـ نـایـ کـیـ سـیـ بـزـانـ، وـ جـهـ تـایـهـ فـیـ جـهـ لـاـلـ طـبـانـ.

منشـنـ لـهـ دـهـ مـرـفـهـ زـهـ مـرـجـعـ بـوـ .
لـهـ یـادـ قـیـطـایـ لـهـ دـلـ نـهـ لـهـ، نـهـ دـهـ بـیـتـهـ کـمـ دـکـورـ، وـ هـ شـتـهـ کـهـ شـنـ زـوـرـ لـرـنـدـ
وـ هـ لـهـ دـهـ کـهـ بـیـشـلـاـ دـهـ گـوـنـجـنـ لـهـ دـلـ اـجـاـهـ لـهـ گـفـنـدـ بـرـادـهـ رـاعـنـ دـلـ مـاـرـهـ کـاهـنـ.
وـ هـ ۷ـ دـوـیـکـ تـنـقـيـصـ شـتـهـ کـهـ دـوـنـهـ .
دـهـ اـیـ بـرـیـارـمـ دـاـ آـتـ تـقـبـیـ مـصـرـیـ کـانـ بـکـمـ، وـ دـلـنـیـارـمـ بـجـیـبـ نـایـ نـهـ دـهـ دـعـایـهـ بـطـ
اـگـهـ نـهـ سـاسـیـکـ نـهـ بـیـ.

وـ دـوـرـتـهـ ۹ـ۱ـ۸ـ هـلـهـ کـوـنـاـخـاـ دـاـیـ جـهـ نـایـنـاتـ لـهـ دـلـ کـالـ نـجـیـبـ چـوـیـهـ
سـرـکـایـیـ کـوـمـارـ، لـهـ دـلـنـهـ جـهـیـ مـانـ دـیـ دـهـ دـسـتـهـ اـسـتـهـ اـشـرـفـ مـروـانـ
نـیـیـهـ سـراـوـهـ طـوـبـایـ عـارـهـ بـهـ، وـ هـ دـلـ عـبـدـرـحـمـنـ خـرـزـ. دـهـ دـوـرـتـهـ دـلـ دـلـ دـلـ
فـیـ کـانـ بـکـنـهـ خـانـ بـیـلـادـیـنـهـ سـرـکـاغـنـ وـ بـرـنـانـهـ خـوـیـنـهـ تـوـ جـادـهـ بـکـنـهـ
یـادـ دـاشـتـ بـهـ سـرـوـلـ .

وـ هـ خـالـهـ کـاتـ نـهـ مـانـهـ بـوـنـ :
۱ـ جـهـ نـایـ بـارـنـانـ دـهـ دـوـدـ خـوـیـهـ بـیـتـهـ دـشـ : سـرـوـلـ مـادـامـ مـنـکـ، وـ دـلـمـیـتـ سـرـدـوـنـ
بـوـشـکـ .

۱- همانه بازدیدی داشت: مسدر کورد دویمه تیریده است سرمه ای سادت به نه مانند
لده است نه ددبی بونه میم حیا و سرمه کی باشد.

۲- شیوه ده ترسیه نه و پیوسته میشون نیست ای نادانی مجهود عرضه دلیل بین دلیل بونه و میگارد
که از همی داشت مردان بوبه غذا و تران نه مه که میم دسر جای شوش و
نه کی تور دی.

۳- عراوه دی ده دله: عراوه بیکار خن تبارده که به یارمه نه دامن به کیم کردی شورش
کورد، بچون قه بون نالا مسدر ده تور دی. مستقیم جاصمه عاروه حیا و سرمه
یا خود بلوک کمرو دسر دهست ده دلیل عاروه بجهل هرچه؟
د دار نه مه مصیری کات که وشه خیلیان:

پنجم: چیزیست دینزیل بونه حصه نیمه دعا که: *لهم جبریل دا - حبی کوسن شاهنشاه*
نمیمه ساف و به رشده فر نزدیکی تور دنای.

چه ده اشرف مردان یه ل ها - چووه ع بخدا، نه دلیل به شبله بوله نه قتلار
ریگا خوش کردنه بوله بوله بیشنه بیکی، درجه نه جانمیانی لد ده رنگ دست.
وچونه تاسینی بوقا و بواره خلیع بیوه، نه ل بور سر دی کورد.
دوای نه شیوه ریز نه بینه له گله کی کورد، ده دانه بناخ نه کینیه دناد حیا و چیزی ده

دوده: سبیل نیواده سهل سادت ناظاری نه کوبیده ده مال نه کرده، ده دلیل
ست چو، دشی تر، نه مجامعت نه ده بینی.

سی و سه ۱۴۰۹ سلطنت چومه سناسه بونه میم جذام خاره میان چیه عبد الرحمن هر زی
گوئی: سرقان غوره ای داعه که کم میستیه در اسکندر بود دوزنیه دهن
نقاطه خلافتی نادانی که دل عراق و کورد، دلیل توه بزاینه چون دوانه بیه
حیا و سرمه کی بر بد و زرینه ده.

ده که - ده روزه ای هفده کاله عزیز دیروته ده لنه قاچق دگد دام جبار
ده سه صبح لاله سخن ای بوعبد الرحمنه خرید کرده بیه، که دلیل باس هاتن بخیب ده بکرده بیه.